

Сабира Сталберг

Филип на броду

Помоћ породици, Београд
ИЗДАВАЧКА ДРУШТВОСТ
1993

Филип путује бродом
са својом баком.

На палуби налази штене.
Покушава да нађе власника,
али то није лако.

Филип не може да нађе
ни баку и убрзо залута.
А штене побегне...

ISBN 978-86-88811-20-0

ISBN 978-952-7334-28-7

Букпил

bokpil.eu

Књиге: villa.bokpil.eu

Материјали: edu.bokpil.eu

Поглавље 5

Изненада зачујем звук иза леђа.
Некакво гребање.
Осврнем се. Палуба је празна.
Потпуно сам сâм.

Сви су отишли.
Сигурно су у ресторану
или купују ствари у продавницама.

Поново чујем гребање.
Шта то може да буде?
Пажљиво гледам око себе.
Ослушкујем, али ништа се не чује.

Поново се чује гребање.
Звук допире из једне велике кутије.
Уза зид стоји велика зелена кутија.

Приђем јој.
На њој нешто пише.
- Прслуци за спасавање - прочитам.

Чекај мало. Прслуци не гребу.
Шта је то?

Поглавље 5

Неко или нешто је у кутији.
Нешто је затворено унутра.

Покушам да отворим поклопац,
али кутија је закључана.
Где ми је џепни ножић?
Завучем руке у џепове,
али га не налазим.

Пих! Нож ми је, наравно,
у џепу јакне, а она је у кабини.

Поново гребање.
Погледам иза кутије.
Онда видим.

Штене. Смеђебело штене.
Има дугачке уши
и огромне очи.
Зацвили кад ме угледа.
Ја се зачуђено загледам у њега.
- Па, здраво - кажем.

Куче покуша да се сакрије.
Изгледа да ме се плаши.
- Како си доспео ту? - питам.

Поглавље 5

Штене загреба по кутији
предњим шапама.

- Побогу, шта радиш иза те кутије? -
наставим. - Ниси нормалан!

Поглавље 6

Куче се не мрда.

Пажљиво ме слуша.

Гледа ме својим великим, тамним очима.

Чини ми се да је тужно.

- Јадничак један - кажем.

- Јеси ли потпуно сам?

Осврнем се.

Нема никога.

- Где ти је газда? - питам.

- Сигурно си побегао

или си изгубио газду.

Сигурно те тражи.

Морам да нађем власника.

Али како?

Размишљај мало. Наравно!

Ништа лакше.

Сви пси око врата имају огрлицу.

Морам да је погледам.

Тамо ће сигурно бити адреса.

Али како да извучем куче?

Поглавље 5

- Дођи - позовем га. - Добар пас!
- Клекнем на кутију и испружим руку.
- Изађи - позовем га.
- Идемо да ти нађемо газду.

Куче то очигледно не жели.
Крије се још дубље,
не мрда и цвили.

- Изађи одатле - кажем.
- Не плаши се.
- Хоћу да ти помогнем.

И даље се не помера.
- Нисам опасан - објасним му.
- Ја сам фин, стварно фин.
А имам и карамеле у џепу.

Извадим једну карамелу
и покажем је кучету.
- Ево ти нешто лепо - кажем.

Оно оњуши карамелу,
али остаје иза кутије.
Почне тужно да завија.
- Хајде - повичем нестрпљиво.

Поглавље 5

- Иначе ћу те сам извући.
Легнем на стомак ка кутији
и испружим руке.
- Буди добар - кажем.
- Дођи код Филипа.

Додирнем га.
Мекано је и топло.
Стоји непомично и чека.
Подигнем га.

- Што си тежак - уздахнем.
- Једва те држим.
- Ав - огласи се куче весело
и лизне ми руку.